

Carl Schurz proti expansi a imperialismu.

(Pokračování.)

Podívejme se nyní, jakým způsobem provedeno bylo to, co prezident přičítá nyní božské Prozřetelnosti. My započali válku se Španělskem slavným prohlášením kongresu, že činíme tak z pouhé lidskosti, abychom obyvatele Kubu zbavili španělského útlaku, jelikož má právo být svobodným a neodvislým. Bylo to podivná velkolepá, — veliký národ dobrovolně podnikající břemeno a hrůzy války, aby lidu cizím dobyl svobody a neodvislosti, pro které tyž zápasil. Byl to účel tak šlechtný a nezbytný, že mnozí v cizině nevěřili v naši upřímnost a obviňovali nás z tajných a sobeckých úmyslů výboje, nad čímž my byli velice rozhořeni. Pak přišlo vítězství Deweyho v záplavu manilkém a s ním pokušení, kterýmž zkoušena byla naše upřímnost. Dewey pozval vůdce filipínských povstalců, Aguinaldo, ko spojien a povzbuzoval i podporoval jej poskytováním zbraní a stříeliva v revolučním hnutí proti Španělsku u velké míře. Aguinaldo sestavil armádu asi 30,000 mužů, zřídil civilní vládu, jejíž sbor zákonodárný dle svědeckých agitátorů Barreta mohl se přiznati rovnati sněmu japonskému a měl dobře zřízený a čilý výkonný odbor, armádu, obecní správu a vůbec zřízení daleko dokonalejší, než měli kdy povstalci kubští. Armáda filipínská válčila proti Španělům se zdarem, zajímouc mnohé tisíce povstalců. Vlastně oni jediní bojovali proti Španělům na filipínských ostrovech od času vítězství Deweyho 1. května 1898, až do vzdání se Manily dne 12. srpna, a bojování jejich sloužilo jim ku cti, neboť filipínská armáda vyklidila vnitřek země od vojska španělského a sevela španělskou posádku v Manile na zemi, kdežto naše loďstvo svíralo ji na vodě, tak že Španělé v Manile nemohli ani nabýti posily, ani ustoupiti do vnitra.

Mezitím co Filipínané takto nám služby prokazovali a jejich spolupůsobení bylo nám hledáno a přijímáno, činili tak co naši spojenci proti společnému nepříteli. A když jsme dobyli Manily a shromáždili tam značnou sílu vojenskou, zdali pak vzpomněli jsme si, že jsme započali válku proti Španělsku slavným prohlášením, že je to boj osvobodovací a ne výbojný a že naši filipínská spojenci byli úplně oprávněni míti prospěch z tohoto vítězství? Nikoliv! Prezident McKinley počal vyjednávat se společným nepřítelům, Španělskem, ku kterémužto vyjednávání nebyli připuštěni naši spojenci, Filipínané, kteříž žádali slyšení, a za jejich zády prezident McKinley prostřednictvím komise mfu uzavřel smlouvu se Španělskem, se společným nepřítelům, kteroužto uznal, ne že Filipínané právem mají být svobodní a neodvislí jako Kubánci, nýbrž že Španělsko, i když bylo ze země té vypuzeno, bylo dosud oprávněným vládcem nad Filipíny, tak že je mohlo zapřadati a tak tedy koupil je i s jejich zemí za obnos \$20 000,000 a tímto zvláštním způsobem se stěho, že, jak prezident chce nyní, abychom věřili, „Prozřetelnost božská svěřila v naše ruky Filipíny, — svěšenství to, kteréž jsme nevyhledávali.“

A tak nejprve zvrátil tu mnoho vychvalovanou nezřídnou válku osvobodovací ve sprostou hrabivost a zbavil americký lid té slávy skutku nejšlechternějšího, velkolepého ve své nesobečnosti. Zdali pak myslí, že takové porušení slibu může být přijemným před očima nejspřavedlivější Prozřetelnosti? Či se domnívá, že může klamati i vševědoucího Boha obratným předstíráním, že slib nesobecké velikodušnosti vztahoval se pouze na západní polokouli a že osvobození jednoho národa dalo nám právo k podrobení národa jiného?

Však více než to. Uznáváje tu nepopíratelnou skutečnost, že Dewey pozval Aguinaldo na Filipíny, aby mu pomohl v jeho operacích organizováním povstání proti Španělům; že Filipínané prokazovali vydatné služby co naši spojenci, v domněnce, že bojují o svou vlastní neodvislost; že jsme je nechali v té domněnce, pokud jsme neměli dostatečné množství svého vojska na místě, tak že jsme jejich pomoci déle nepotřebovali, a pokud jsme se Manily nezmocnili a že pak za jejich zády koupili jsme je od poraženého Španělska a podrobili si je co naše

poddané, pak každý poctivě smýšlející člověk musí doznati, že to byl skutek hanebné zrady. Domnívá-liž se prezident McKinley, že tak zrádné používání moci ku zbavení slabých jejich práv může dojíti přízně nejspřavedlivějšího Boha?

Výmluvy, jež uvádějí prezident a ti, kdož za něho mluví, na omluvu tohoto podskočného jednání, jsou hodny skutku samého. Ony ukazují, jak dalece mravní smysl lidí může být porušen obhajovacími špatnými věmi. Četl jsem pozorně tu slavnou předběžnou zprávu, kterouž podala filipínská komise presidentova zrovna před minulými listopadovými volbami, a musím doznati, že některé části téže naplnily mne bolestným překvapením. Zpráva ta na příklad, aby ospravedlnila to, co se stalo, ujišťuje, že nebyla žádná aliance uzavřena s Aguinaldem, aniž mu byl jaký slib neodvislosti učiněn tehdy, aneb kdykoliv jiady. Je mi líto, že vidím takovéto vyjádření podepsané muži vysoko postavenými. Což mohou taci mužové zapomenouti, že byt i nebylo žádné aliance formální, podepsané, spečetěné i odevzdané, přece bylo spolupůsobení, kteréž se skutečně alianci rovnalo, a toto provázeno bylo morální povinností, kterouž by žádný čestný člověk neporušil.

Vyslechněme tuto předběžnou zprávu. Po uvedení, kterak Aguinaldo přivezen byl na místo operací v loď Spojených Států ku přání Deweyho „za účelem posílení moci Spojených Států a oslabení nepřítelů“, praví zpráva, dále: „Brzy potom počali Filipínané útočiti na Španěly. Počet jejich rozmožen byl v brzkou dobu, kteráž obdržela zbraně od Španělska a přidala se vesměs k povstalcům. Velká vítězství Filipínané následovala, mnozí Španělé byli vzati do zajetí a kdežto španělské vojsko zůstalo v klidu v Manile, Filipínané zmocnili se celého ostrova, vyjma města.“ Nuž, podle této zprávy komise, zdaliž nekonal Filipínané za nás práci spojenců a to vydatně? Do volím si tvrdit, že tou dobou každý je považoval za naše spojence, vyjma těch, kteří již tehdy měli v myslích svých plány ku zvrácení války osvobodovací v pokus dobývání. Však oni byli ve skutečnosti uznáváni co naši spojenci i našimi veliteli způsobem, kterýž naši komisaři ve své předběžné zprávě neuznali za hodna zmínky. Nemám tímto častěji zmiňovanou korespondenci mezi gen. Andersonem a Aguinaldem, v kteréž náš generál vítal Filipínany ujišťováním našeho přátelství a žádostí o spolupůsobení a výpomoc, způsobem obyčejně používaným mezi spojenci. Aniž chci činiti zmínku o tom, že obzobně lodě Filipínané, na nichž vlál prapor republiky filipínské, vyjžděly sem a tam na výpravy proti různým španělským posádkám, před zraky našeho admirála.

Však zde jest ještě něco více. Dne 13. července 1898 admirál Dewey poslal následující depesí sekretáři námornictva: „Aguinaldo sděluje mi, že jeho vojsko zmocnilo se celého Subig zálivu, vyjma Isla Grande, v němž mu bylo zabráněno německou válečnou lodí Irene. Dne 7. července vyslal jsem tam Raleigh a Concord. Tyto vzaly ostrov a asi 1300 zajatců se zbraní a stříelivem bez odporu.“ Nuž, co se stalo s těmi 1300 španělskými zajatci? Oni odevzdáni byli Filipínanům a teprve nedávno tito zajatci, kteří vzati byli v Subig zálivu, byli vyproštěni ze svého zajetí z rukou Filipínanů a bylo oznamováno, že některé z nich hodlají podati nároků proti Spojeným Státům z toho důvodu, že nežli se vzdali, bylo jim slíbeno našimi námořními důstojníky, že bude jim dovoleno vzdáti se Američanům a ne Filipínanům a že byli vydáni Filipínanům s porušením tohoto slibu. Pravost toho nebyla popírána, až na to, že prý nebyl žádný slib dán.

Nuž, co to znamenalo, toto odevzdání španělských zajatců Filipínanům americkým vojskem? Což jiného to mohlo znamenati, než si byla jakákoliv formální smlouva alianční následně podepsána aneb ne, nežli že Aguinaldo se svou armádou byl v podstatě uznáván co spojenců ve válce? Kdyby toho nebylo, což by nebyli zajatci společného nepřítelů drženi pod kontrolou vojska amerického? Kdyby bývali Filipínané považováni za pouhou bandu poblabarabů, nahodile nám pomáhačů a nemajících žádného podstat-

ného práva, jak by se bylo dalo oprávniti toto odevzdání zajatců do jejich rukou?

Však vyslechněme generála Deweyho samého. V nedávném dopisu, v kterémž odpovídal na dotaz senátora Lodge, jaké alibi učiněny byly Aguinaldovi, praví admirál: „Já jej nepovažoval nikdy za spojence, vyjma že jsem používal jeho a domorodců ku pomoci v mých operacích proti Španělům.“ Arci, arcí! My používali je v podstatě co spojence proti společnému nepříteli, kofistice z jejich spolupůsobení co spojenců. A když jsme je tak využítkovali, odepřeli jsme je uznati náležitě za spojence. Což tím admirál nezadáva celou tuto věc?

A opět, když naši komisaři míru v Paříži zasedali, podávali svědeckví podadmirál Bradford a senátor Frye se jej tázal: „Dejme tomu, že Spojené Státy v průběhu války shledaly vůdce nynější filipínské revoluce vyhnanecem ze své země v Hong Kongu a poslaly pro něho a přivezly jej na ostrovy v americké lodi a pak poskytnuly mu 4000 neb 5000 stříelných zbraní a dovolily mu koupiti tolik aneb více zbraní dalších v Hong Kongu a přijaly jeho pomoc při dobývání Luzonu, jakým národem bychom se jevíli před světem, kdybychom chtěli vydati Aguinaldo a jeho povstalce Španělsku, aby toto s nimi naložilo, jak by se mu zalíbilo.“ K tomu odpovéděl podadmirál Bradford: „My stáváme se zodpovědnými za vše, co učinil, on je náš spojenců a náš povinností je chrániti jej.“ Senátor Frye opomenul se optati další otázku, jakým národem bychom byli v očích světa, kdybychom koupili naše spojence jako stádo ovcí od Španělska, společně poraženého nepřítelů a nejednali s nimi jak oni chtějí, nýbrž jak my chceme.

(Pokračování bud.)

Veřejnost co odpomoc zlu.

Od prof. Jer. W. Jenkse z Cornellovy univerzity v Amer. Monthly Review.

(Dokončení.)

Nejdůležitější pokus o naznačení toho, co se míní veřejností zákonitou pro korporace, byl učiněn v New Yorku. Ve výroční zprávě k legislatuře gen. Roosevelta nacházíme co největší zla společností tato: „Nepravé údaje nebo zatajování fakt spojených s podniky, nesvědomité přehánění a přeceňování, bezohledná soutěž, ničící soutěžitelnost, kteří nechťjší sahati ku prostředkům nekalým, přeceňování výroby a zvyšování moci nad dělnictvem.“ Pojednáváje pak o zlořádech monopolií praví, že dle stávajících zákonů by mohly být odstraněny, kdyby se dalo dokázati, že jimi vskutku jsou. Zla uvedená byla z většiny odstraněna uveřejňováním záležitostí korporacních. Die jeho náhledu není radno klásti překážky společnostem, provozujícím obchod poctivý, pokud není známo dostatečně, že působí nějaké zlo. Proto jest veřejnost autna jak pro poučení, tak pro odstranění zla.

Guverner Roosevelt poukazuje zvláště na rozdíl mezi jeho náhledem a oněmi obsaženými v mnohých státních zákonech protitrustových, které směřují přímo k odstranění nebo zničení průmyslových společností, anž by se pokoušely o aznačení rozdílů mezi zlými a dobrými, nebo mezi špatnými a dobrými výsledky jejich činnosti. Jeho míněním jest, že jest záhodno povzbuzovati obchod, aby se vyšínil z obyčejných mezí, chrániti kapitál spojený v družstava tak dobře jako nalezájící se v rukou jedoultivců, pokud jest ho poctivě uoptebováno. Dle tohoto poselství byla pak vypracována podobná předloha zákona, nazvaná zákonem o družstevních obchodacích.

Touto předlohou se nařizuje, aby každá společnost, která chce mezi obecnem prodávati akcie nebo dluhopisy, podala též veřejnosti všechny podrobnosti obchodu, jež zařizuje nebo jež vede. Musí býti podrobně udána cena majetku k tomu potřebného, komise neb odměny vyplacené neb slíbené za rozprodání akcií neb sbírání podílníků, obnos peněz vydaných na předběžné výlohy, na práce pro obchod atd. Takto budou ti, kteří do společnosti vstoupiti mní, dokonale poučeni o druhu obchodu, jež zařizen býti má a vezmou-li si práci s tím, mohou soudně býti varováni, aby nezaplátili za akcie cenu přehnanou. Zakladatelé akcií-ové společnosti nem dovoleno prodati svůj majetek přímo nebo

neptím, pokud nejsou známa všechna fakta s tím spojená. Tresty za přestoupení těchto ustanovení jsou takové, že zaženou každému zakladateli chuť ku zakládání družstev na ošízení podílníků.

Vynálezci jsou chráněni zákonem tím, který vyžaduje výsadní listinu, v níž má býti vypsan obchod, jaký se chce provozovati, práva a povinnosti podílníků a fideiustava, jakož i jiná vysvětlení, čímž vynálezce může býti varován před možnou ztrátou. V certifikátu inkorporacním musí býti vypsaná každá smlouva vztahující se na cenu akcií a smlouvy nezávislé býti uloženy v úřadovně registrační buď k nahlédnutí nebo opšán. Dále ještě jest podílník chráueu tím, že na akcii musí býti vypsaná jeho práva i povinnosti. Byla-li akcie vydána za majetek nebo služby společností prokázané, musí to býti na ní podotknuo. Podílník bude takto chráněn zákonem, poněvať všechny akcie budou vydány jen za skutečné hodnoty, byt by i vydány byly za služby nebo majetek nějaký, poněvať fideiustvo musí dříve posouditi hodnotu věcí, za akcie vyměněných.

V úřadovně registrační musí býti chován seznam akcionářů i počet akcií každého z nich, kterýžto seznam má býti každému ze skutečných podílníků přístupen. Takto jest umožněno menším, která by se považovala za krádež, agitovati mezi podílníky ku dosažení většiny při přísti schůzi. Každý podílník má též přístup ku zápisům sboru fideiustelského, tak že může seznati každé důležité ustanovení. Kdyby fideiustvo obmeškalo svolání valné hromady podílníků, aby zakrylo nějaké nesprávnosti, jak se to zhusta stává, zastaví se mu plat po tak dlouho, pokud se shromáždění nesejde. Kdyby však podalo nesprávné informace nebo obmeškalo valné hromadě akcionářů předložiti nějaké důležité listiny, stává se tím nevolitelným pro přísti.

Podílníci jsou též oprávněni k výkazu o poměrech obchodních společností, jemuž má býti přiložen výroční účet závěrečný. Tento účet má býti pověřen od akcionářů zvoleným výborem účetním, který při velikých společnostech má býti složen ze znalců účetnictví a dán pod záruku. Tento závěrečný účet však nemusí obsahovati podrobnosti obchodní, aby neposkytl soustředěným material ku poškození obchodu. Přehližeči účtu jej pouze porovnájí s knihami fideiustava a dosvědčí, že jest s tímto v úplném souhlasu. Při soukromých společnostech, které jsou založeny jen na principu podílnictví (partnership), zůstanou tyto výroční výkazy v rukou málo členů a tudíž více méně v soukromí; za to u společností rozsáhlých, čítajících členstva na sta a na tisíce, rozšířil se závěrečné účty tak, že se stanou všeobecně známými. Takto se dostane poučení celé širší veřejnosti o ceně papírů velikých družstev, dle čehož se pak kupující akcie ty mohou řídití. Veřejnost vůči četným akcionářům stane se tedy veřejností celého národa.

Když budou společnosti ochotny ku provádění těchto zpráv veřejných a k organizování se na těchto základech, budou mítí také různé výhody. Až posud byly větší společnosti vypuzovány ze státu New Yorku vysokým poplatkem za inkorporování a ukládáním těžkých podmínek podílníkům a fideiustům. V navrhovaném zákoně jest to změněno následovně:

1. Poplatek za inkorporování byl snížen z osmíny procenta na padesátinu procenta ze základního kapitálu.

2. Zodpovědnost akcionářů je obmezena na obnos akcií, totiž na jejich nominální hodnotu. Jsou-li akcie vydány za majetek nebo za služby společností prokázané, rozhoduje tu fideiustvo a jeho rozhodnutí jest ve správe podáno všem akcionářům, kteří pak mohou posouditi, zdaž majetek neb služby ony nebyly přehnanou cenou zaplacený. Každý akcionář pak si může dle prozkoumání obchodní zprávy učiniti pojem o tom, jakou skutečnou cenu akcie mají a tím jest zvodňování akcií nemožné. Majitel akcií jest takto též chráněn před nebezpečím, že bude od věřitelů společnosti donucen platiti dluhy, které byly nadělaný hned při vydávání akcií. Ustanovení zákona massachusettského, že fideiustvo podílníku musí udati, že za jistý majetek vydány byly akcie jen ve skutečné hodnotě, bylo ze zákona newyorského vynecháno. Shledalo se, že toto opatření nepro-

vede zvodňování akcií, ale zabránil poctivým a svědomitým lidem přijímti úřad fideiustelských.

3. Kdežto fideiustové jsou zodpovědni za podvody nebo za následky zanedbaných povinností, dle tohoto zákona newyorského nejsou však zodpovědni za všechny dluhy společností, které by povstaly z nedbalosti některého úředníka.

4. Kapitál jest liberálností čartru povzbuzován ku spojování. Společnosti se mohou zabývati jakýmkoliv zákonitým obchodem tak dobře jako jednotlivci, pokud vyhovují zákonu o veřejnosti a nespadají do oboru bankovního, pojišťovacího a dopravného, pro kteréž odbovy platí jiné zákony. Mnohé společnosti byly vypuzeny do New Jersey nebo Delaware, poněvať zákony jiných států je obmezovaly k úzké působnosti obchodní. Nynější způsob výroby vyžaduje pravidelnou dodávku surovin a tu jsou velké výrobní společnosti nuceny samy si suroviny vyráběti. Železná musejí vlastniti i doly na rudu železitou a p. Tímto zákonem je to umožněno, jen když každý podílník i širší obecnost zví o všem, co se podniká.

5. Aby byl přenos kapitálu do organizovaných družstev dle tohoto zákona usnadněn, mohou již utvořené společnosti domácí nebo cizí býti inkorporovány na jeho základě ihned, jakmile vyhoví jeho všem požadavkům.

Účelem zákona toho jest, naznačiti rozdíl mezi společnostmi založenými na zdravém základě ku provozování obchodu pro dobro celku a mezi organizacemi špekulačními, které jsou zakládány jen ku prospěchu zakladatelů a fideiustů. Druh prvních společenství jest podporován v každém možném ohledu, druhých pak jest učiněn zcela nemožným.

Navrhovaný zákon tento jest dobrovolný a ne donucovací. Donucovací zákon s tak přísným opatřením ohledně veřejnosti ne byl by asi nyní prosazen a když by byl přijat, osvědčil by se škodlivým pro některé společnosti založené i na základe poctivým. Které společnosti se však zorganizují nebo přetvoří ve smyslu zákona toho, nabydou ihned pověsti spolehlivých a poctivých závodů, což jim před obecnem velice prospěje vedle výhod, jichž jim zákon poskytuje. Takto se vytvoří hranice mezi družstvy, která bude stále donucovati jiné ku vstoupení pod platnost zákona a brzy snad se objeví nutnost všechny zákony změniti tak, aby společnosti byly více na veřejnost postaveny.

Toto jest cesta ku odstranění zla z trustů plynoucího, anž by poctivý obchod byl poškozen. Ač se zdá zákon ten nadřizovati společenstvem, přece se má za to, že ve skutek uveden zasadí těžší ránu zlům z trustů pocházejícím než všechny posavadní zákony protitrustové.

Některé lidé tvrdí, že ustanovení zákona toho jsou velice přisná a poněvať jest jen dobrovolným, nenechá se žádná společnost na jeho základě inkorporovati a tak se stane mrtvou literou. Naproti tomu však tvrdí některé právní zástupcové korporací, i poctiví obchodníci, že všechny poctivé řízený obchod se pod záštitu jeho uchýlí, poněvať jim bude prospěš-

ný a poctivý obchod, že nevyžaduje tajemství. Zkušenost však tu teprve rozhodne.

Zákon ten nejlépe naznačuje, co znamená veřejnost a brzy seznáme, je-li to tou pravou odpomocí zla z trustů pocházejícího, jak si toho mnozí žádají.

Elektrina a život.

Bylo již dokázáno, že zvíře umocněné elektrinou, opětně k životu přivedeno býti může. Obýejný proud nespůsobuje okamžitou smrt a kdyby byl poroc nezářící vstříknutí vatřikováním krve. Právě tak Hostetters Stomach Bitters, známý posilující prostředek, přivádí nový život ve schránká těla občerstvením a pročistěním krve. Tento obdivuhodný lék dodává nutné posily veškerým částem těla. Pakliže cirkulace krve ohrožena jest, to onemocnění následuje. Zápca, nezřídnost a nemoc ledvin a jater, vše jest následkem oslabení zařivacích orgánů, čímž zase způsobeno jest na krev a jí na celé tělo. Bitters vyčistí všechny poškozené nemocce a jest výborným jarním lékem.

Dobrá rada nad zlato.

Pan Josef Navrkal, sedmdesátiletý statec z Ryan, Kans., píše: „Když jsem přijel před třemi roky do Ameriky, dostal jsem jakousi vyraženou na nobou a užíval jsem všechno možné, ale úplné bez výsledku. Tu mne upozornil pan Jan Pivonka na Severovy léky a radil mně, abych zkoušl Severovy masti proti svrabu a vyražením a zároveň proti užíval Severova krvečistitele. Poslechl jsem tedy jeho rady a opatřil si tyto léky. Podřil jsem se výbornou účinn. ku jelech; vyrážka se rychle strácela, až úplně zmizela a v celém těle cítím jsem výborné působení Severova krvečistitele. Jsem nyní úplně zdravý i čilý, ačkoli jsem už sedmdesát roku star.“ Toť nejlepší důkaz o účinnosti Severova Krvčistitele, jenž působí přímo na krev, rychle ji čistí, sestluje a pomáhá vyměňování různých jedovatých a nebezpečných látek z těla. Dodává síly nervům a přičiňuje, že vše dříve koná přeneš svou práci. Mnozí nášinci ze staré vlasti sem přijedjí jsou rádi, když ti zkušenější a déle v zemi této usedlí jim dobrou radou jsou nápomocni, a že tomu tak, nejlépe dokazuje onen pšpis, svědčící o výtečné působnosti Severova Krvčistitele, nejlípšho to léku toho druhu. Nedějte se másti velikými přípravkami hlučné oznamovanými, jež vždy a všude jsou na všechno a pro všechno. Severův Krvčistitel jest pouze pro krev a krev jest oběh. Cena \$1.00, šest láhví za \$5.00. Na prodej ve všech lékárnách i obchodech s léky. Výměně si při kupování, je-li podpis vyřabíte. Lidu na obalu.

Podobizna Karla Jonáše.

Nákladem Národní Tiskárny, 509-511 South 12th St., v Omaze, Nebr., vydána byla zádálá podobizna zvěčnělého předáka našeho Karla Jonáše, podle jedné z nejlepších jeho fotografií. Podobizna jest na velikosti papíru 13x18 palců a prodává se sama o sobě za 30 centů. Podobiznou touto doplněna jest hojná sbírka obrazů vlastenců a vynikajících mužů v národě českoslovanském, jež jsou v knihkupectví Národní Tiskárny na výběr. Ve sbírce této nalezájí se též Hus a Žižka, jakož i skoro všichni vynikající mužové z doby novější. Seznam všech podobizen zašle se na ukázku zdarma.

Ochotníkům a milovníkům divadla.

V knihkupectví Pok. Záp. jsou k do stání všechny divadelní spisy, jež vyšly tiskem v Čechách a nejsou rozebrány. Uplný seznam všech spisů zašle se všem na požádání zdarma. V seznamu jsou uvedeny všechny kusy dle svých názvů a při každém je uvedeno, jaký kus je, kolik jeduání a kolik osob vyžaduje. Pšste o seznam pod adrou: Pokrok Západu, Omaha, Neb.

PŘÍMO DO SAN FRANCISKA.

Žádné přesezení, žádné zdržování a nemůžete zmeškat spojení, pojedete-li po Burlington dráze do Californie.

Veskrzné spací vozy do San Franciska vyjíždí každodenně z Omahy ve 4.25 odpo. Vozy jídelní jsou připojeny. Nejkrásnější scenerie na světě.

Listky a místa spací k dostání:

TICKET OFFICE:
1502 Farnam Street.
TELEFON 250.

BURLINGTON STATION.
10th and Mason Streets.
TELEFON 310.